

Nummer 10 | 1. OKTOBER 1940 | 89. Aargang

AARET DER SVANDT 1939-40

Ved Aabningsfesten Tirsdag d. 10. Sept. 1940.

Spørger man et Menneske, hvorledes en Graaspurv ser ud, vil man faa det Svar, at det er „en lille graa Fugl", og naturligvis skinner den ikke ligefrem, men den gamle Han er dog adskilligt livligere og mere afvekslende farvet, end f. Eks. de egentlige Sangere. — —

Dette var et Citat fra en af Overlæge Helms Bøger om Fugle, og jeg vil gerne benytte dette Citat til Sammenligning med det Aar, som jeg skal forsøge i korte Træk at ridse op for Dem.

Den 3die September erklærede England Krigen imod Tyskland, og dermed indledtes for Alvor den Række Begivenheder, som foreløbig satte en absolut og uoverstigelig Skranke imellem vor Kirkes Moderland, Amerika, og Danmark. Vi blev overladte til os selv, nu maatte vi staa paa egne Ben.

Igennem Maaneder forud havde vor Missionspræsident Mark B. Garff advaret og forberedt os med Ordene: „Den Dag vil maaske snart komme, da den Danske Mission staar uden amerikanske Missionærer, uden amerikanske Ledere, og uden amerikanske Penge".

Alligevel virkede det som et Bombenedslag, da Meddel-

elsen kom, først at Missionærerne blev hjemkaldte, og siden, da Præsident Garff forlod os.

Bestyrtelsen herover fortog sig dog snart. Kloge og dygtige Mænd overtog Styret af vor Kirke over hele Landet, og overalt samledes Kirkens Medlemmer og lovede hinanden og Kirken, i Bevidstheden om de Prøvelser, som nu nødvendigvis maatte komme, at de vilde staa sammen om Kirken og dens Ledere i fælles Tro paa den levende, sande Gud og paa det gengivne Evangelium.

— — —

Nu er det første Aar gaaet siden da, og man vil maaske sige om det samme Aar, som man siger om Graaspurven, graa, trist, kedelig og sørgelig.

Omstaaende Tale blev holdt af Broder Jørgen W. Schmidt ved Ungdomsforeningernes Aabningsfest i København, Tirsdag den 10. September 1940.

Broder Schmidt har igennem længere Tid været Præsident for Unge Mænds Forening i København og har gennem sit Arbejde i denne, gjort en anerkendelsesværdig Indsats for Ungdomsforeningernes Sag. Paa hans og hans Medarbejderes Initiativ har der været gjort meget for at hæve Ungdommen.

Den her aftrykte Tale blev paahørt med levende Interesse af de tilstedeværende, og varsler godt om Ungdommens Tro og Idealer.

Tunge, alvorlige Begivenheder er gaaet over vort Land, Besættelsen den 9. April, Flyveralarmer og Bombeangreb, Luftværns-Sirener og Mørklægning er blot faa af de Ord, som daglig minder os om, at Tiden nu er en anden end tidligere.

Man kunde græde over det, som er sket, vore Idealer tilintetgjorte, vore Ideer forspildte, alle vore Ord og alt vort Arbejde synes resultatløse. Arbejdet, som vor Kirke sammen med Tusinder andre har gjort for at fremme Næstekærligheden og derved forebygge en ny Verdenskatastrofe synes spildt og tilintetgjort.

Men saa vender vi tilbage til Graaspurven, „den lille, graa Fugl“, som en tilfældig Iagttager vil beskrive den. Overlæge Helms fortæller jo, at „den lille graa Fugl“ slet ikke er saa forfærdelig kedelig, trist og ensfarvet graa, som

den synes at være. Og Overlægen har Forstand paa det, han er nemlig en af Danmarks fineste Fuglekendere. — —

Lad os paa samme Maade betragte „Aaret, der svandt“, lad os kikke efter i Sømmene og se, om der ikke alligevel skulde være en stærktfarvet Vingefjer eller en lang skinnende Hale, eller noget andet, der kunde lyse lidt op i alt det triste. —

Og det er der. — Vi Mormoner har straks Svaret parat. — Vi ved, at vi, frem for nogen har Grund til at være taknemmelige, fordi vi indtil nu er sluppet saa godt igennem Prøvelserne, som Tilfældet er.

Kirken har paa alle Maader fortsat sin Virksomhed i samme Omfang og med saa godt som samme Resultater som tidligere. Økonomisk har vi i det forløbne Aar kunnet klare os, selvom intet Beløb er kommet hertil fra Amerika. Et Bevis paa mange oprigtige Søskendes ærlige Tiendebetaling, men ogsaa om en fornuftig Ledelse af Kirkens Økonomi, der tjener vor Missionspræsident til megen Ære.

Ungdomsforeningerne har fortsat sit Arbejde, omend under noget indskrænkede Former, nødvendiggjort dels af svigtende Indtægter og dels paa Grund af den lille Sals Lukning.

Og vi selv? Hvordan har vi klaret os? — Vær ærlige — har vi i nævneværdig Grad maattet savne noget? Lider vi i overvældende Grad af Mangel paa et eller andet? — Jeg tror det ikke. Det som det hidtil er gaaet ud over, er jo netop det, som vi ikke behøver, det, som vi betragter overflødigt og som skadeligt.

I første Omgang var det Vin og Tobak. Salget blev for kortere Tid helt indstillet, og senere stærkt begrænset. Dernæst kom Rationeringen paa Kaffe og The, det mærkede vi heller ikke noget til. — Sukkerrationeringen har ingen reel Betydning haft, i hvert Fald ikke for os Byboere, vi har rigeligt med Sukker.

Rationeringen paa Brødet kan synes alvorlig nok, men da Mormonerne altid har fremhævet det grove Rugbrøds Fordele fremfor det fine Hvedebrød, saa er ogsaa dette Slag gaaet os forbi.

Er det da for meget og for naivt, at sammenligne os

med Jøderne i Ægypten, den Gang da Plagerne sendtes over Landet, for at Ægypterne skulde lade Jøderne vende tilbage til deres Land? Jøderne ramtes ikke af Plagerne, „Dødens Engel skulde gaa deres Dør forbi“, staar der skrevet.

Og i disse Dage gaar det i Opfyldelse, det Løfte, som er givet i „Pagtens Bog“, Kapitlet om Visdomsordet:

„Alle de Hellige, der ihukommer at holde og gøre efter disse mine Ord og vandrer i Lydighed efter Befalingerne, giver jeg den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke ihjelslaa dem“.

Vi er et priviligeret Folk, og vi maa vise os denne Særstilling voksen. Holder vi fast ved vore Pagter, staar vi sammen om Arbejdet, og er vi klare over de Maal, vi har sat os? Kan vi svare Ja hertil, da er Fremtiden sikret, da skal vi stadig kunne sige: „Zion trives, alt er vel“.

— — —

Men indtil vi igen kan optage Forbindelsen og Samarbejdet med Amerika, da har vi een Pligt, som vi ikke vil kunne unddrage os som en Forening af ærlige danske Undersaatter, og som sikkert heller ingen af os ønsker at unddrage sig, „at være med i Arbejdet for Bevarelsen af Dansk Aand, af Dansk Sprog og Tale, at søge uddybet Kærligheden til Dansk Tradition og Dansk Kultur. — —

Der vil komme svære Tider for Danmark, der vil komme svære Tider for Danskerne, — men vi ved, at

„End er der en Gud foroven, som
raader for Danmarks Sag“

og vi ved ogsaa, at

„Omend hele Verden strides,
jeg er Danmark, jeg er Fred“.

Jørgen W. Schmidt.

PORTRÆTTER

IX.

Der gaar en rød Traad gennem Jesu Kristi Taler og Forkyndelse i Det nye Testamente, og denne røde Traad er „Udholdenhedens Traad". „Hold ud indtil Enden" lyder det stadig fra Frelserens Læber.

Hans N. Ogaard

Der kunde maaske ikke siges noget mere passende om Ældste Hans N. Ogaard end netop dette. Gennem mange Aar har han været et trofast Medlem af Kirken, forkyndt dens Lære, hvor Lejlighed gaves, levet i Overensstemmelse med dens Principper. Skønt Ældste Ogaard er en Mand, der er kommet et godt Stykke paa den anden Side af „Støvets Aar" virker han med lige stor Nidkærhed for Evangeliets Sag.

Indenfor Kirken har han fundet sin Livsopgave i det genealogiske Arbejde, hvis Nødvendighed han søger at forklare de Hellige. Mange Søskende i Danmark vil være ham taknemmelig for hans Vejledning og hjælpsomme Haand i dette Arbejde.

Maa Guds rigeste Velsignelser blive denne gode Herrens Tjener til Del i hans Livsaften.

X.

Th. J. Jensen

I en af vore Søndagsskolesange findes disse to Linier, som kunde tjene som et smukt Motto for alle:

For din Ungdoms Skyld bør ej
Andre dig foragte.

Vor Kirkes Historie er fuld af Beretninger om unge Mænd og Kvinder, der har udrettet en Del for Jesu Kristi Evangelium. Ældste Thorvald J. Jensen har — sin Ungdom til Trods —

allerede udført et Arbejde for Kirken, som er optegnet i Livets Bog. Lige siden Broder Jensen blev indlemmet i Kirken, har han været en trofast og oprigtig Sidste Dages Hellig, som af al Evne har sat sig ind i Evangeliets Lærdomme, saa han med Værdighed kan forsvare disse overfor Venner og Bekendte.

Broder Jensen har virket som Missionær i Esbjerg og Randers og blev her kendt som en ydmyg Herrens Tjener. Ved Missionærernes Hjemkaldelse forrige Aar, fik han overdraget den alvorlige Opgave at fungere som Præsident over det store Aarhus Distrikt, en Opgave, som han har røgtet paa bedste Maade.

Ældste Jensen er en Mand, hvis Ord man lægger Vægt paa, en Mand, som gerne høres paa Talerstolen, da han har et Budskab at bringe sine Medmennesker, et Budskab, som han forkynder med Overbevisning og Kraft. Han er en Leder, som har Søskendes Tillid og Kærlighed.

KÆRLIGHED.

Vi kender allesammen de ti Bud, som Gud skænkede Moses paa Sinai Bjerg. Disse Bud var en Lov, som blev givet til Guds udvalgte Folk Israelitterne, en Lov som de maatte overholde, dersom de vilde leve Livet saaledes, som Gud ønskede det. Senere er de gaaet i Arv ned gennem Tiderne, og det er vedblivende en Lov, som Menneskene maa overholde.

Siden blev der givet endnu et Bud, det største af dem alle. Det indbefatter paa en Gang alt det, Tavlerne behøvede ti Punkter for at fremhæve. Det er det Bud, der paalægger os at elske Gud af hele vort ganske Hjerte, Sjæl og Sind, og vor Næste som os selv, nemlig — Kærlighedens Bud.

Lad os tage de tre første Bud, vilde det ikke være en Fornærmelse, dersom vi elskede Gud, at sige, at vi ikke maatte tilbede andre end Gud, at vi ikke maatte bande og bruge hans Navn tankeløst i vor daglige Tale? Vilde vi ikke helligholde en Dag om Ugen til at prise og takke vor himmelske Fader, for det han han har gjort for os? Benytte Søndagen saaledes som han ønsker vi skal bruge den. Ja, — i Sandhed, dersom vi har Kærlighed nok, den Kærlighed,

der finder Udtryk i de faa Ord, at elske Gud af hele vort ganske Hjerte, Sjæl og Sind.

Ligeledes vilde vi ved at elske vor Næste, holde de følgende 7 Bud, som netop tager Sigte paa vore Medmennesker. Vi vilde give vor Næste, det der tilkommer ham. Vi vilde ikke gøre ham noget ondt i nogen Retning, heller ikke være misundelige, men hjælpe, naar vi havde Anledning til det.

Men — det er ikke nok, om vi kan sige i det store og hele, at vi ikke slaar ihjel og stjæler fra vor Næste, nej, mere ligger der gemt i de faa Ord. Hvor tit frarøver vi ikke vor Næste Glæden, Troen, Haabet og meget, meget mere — og vi har overtraadt det store Kærlighedens Bud.

Vi trænger sikkert i Dag mere end nogen Sinde, til at lære dette store Kærlighedens Bud.

Har vi ikke vidst det før, lad os da gøre os det klart nu, at alle de Byrder vi bærer, alle de Gerninger vi gør, ja alt hvad vi foretager os, dersom det er gjort med andet Formaal end dette ene — Kærlighed — har det ikke nogen Værdi i Guds Øjne. En »god« Gerning, kan maaske have Værdi for Mennesker uden derfor, at blive regnet os til Gode overfor Gud. Derfor kunde nogle komme frem for Kristus og sige: »Har vi ikke uddrevet onde Aander ved det Navn«, og faa det Svar: »Jeg kender jer ikke«.

Kærligheden er det eneste Motiv Gud anerkender. Selv Kristus, om han havde gaaet sin Gang hernede paa Jorden uden andet Motiv end Kærligheden, havde han gaaet forgæves, hvor tit han end havde oprejst døde og helbredt syge.

»Jeg og Faderen er Eet«, siger han Paulus havde et Genskin af det, naar han siger: »Kristi Kærlighed bringes mig«. Vi ser, et er fælles for dem begge, nemlig Kærligheden. Det var Drivfjederen som ledede dem, og som skulde lede os til aldrig at lade nogen Chance til at gøre godt gaa fra os.

Hvem er min Næste? Dette Spørgsmaal blev allerede stillet Kristus, og Menneskene er sig selv lig gennem Tiderne, dels vil vi gerne uden om dette med Næsten, dels kan vi ikke rigtig forstaa, at dette ofte ukendte Væsen kommer os ved. Vi kender ham jo ikke, hvordan skal vi saa kunde bekymre os om hans Sorger og Bekymringer?

(Fortsættes Side 119)

Ved Nadverbordet.

Melodi: »O Herre. jeg med ydmygt Sind«.

Med ydmygt Sind vi mindes dig,
Guds Søn, vor Frelser, elskelig!
Mod Helvedsmagt for os du stred;
For os, paa Kors, du Døden led!

For os du Helvedvældet brød;
Ved dig vi sejre over Død;
Ved dig vi evig Frelse fandt —
Du, Jesus, for os Sejren vandt!

Du Frelser stor, fra Grav gik frem,
Os viser Vej til Himmelhjem;
Ved Handens Lys du leder os,
Om kækt vi byder Frister Trods!

Vi følge vil i dine Spor,
Strengt lyde dine Guddomsord!
Du Jesus Kristus, elskelig,
Ved Nadverbord vi mindes dig!

Almægtig var du, du Guds Søn;
Dit Navn bli'r æret i hver Bøn!
For os du led; for os du stred;
Ved dig vi skænkes Sjælefred!

Ved dig vi evig Frelse fandt!
Du Mørkets Magter overvandt!
Ved dig vi skænkes Sjælefred,
Livsglæde i al Evighed!

Ældste Niels F. Green
Salt Lake City, Utah,

UKF UMF
UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Ungdomsforeningernes Valgsprog 1940-41.
Min Søn, bevar din Faders Bud, og forlad ikke din Moders Lov.
Knyt dem til dit Hjerte for stedse, bind dem om din Hals!
Naar du vandrer, skal den lede dig, skal den bevare dig, og naar du opvaagner, skal den tale til dig.
— — — Ordsprog 6: 20-22.

Stævnernes Betydning.

Naar jeg i Dag bliver spurgt om »Hvad gavnligt jeg finder ved vore Ungdomsstævner, og hvilken Betydning de har for Ungdommen«, vil jeg gerne svare med følgende Ord. Jeg tror de sætter sit Præg paa enhver som overværer disse Stævner. Naar man den frimodige Maade alle staar frem paa, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa de ofte udtalte Ord »Paa deres Frugter skal man kende dem«. Jeg ved at der ligger et stort Arbejde forud for saadant et Stævne, ogsaa for Deltagerne, og det giver til mig et stort Vidnesbyrd om, at alle som vil benytte Tiden og Talenterne, der er givet, vil være et Eksempel for vor Kirke, det vil være til Gavn for os selv og vor Næste.

Jeg mener, at det, vi kan gavne vor Næste med gode Talere, god Opførsel og vise, at vi ønsker at lægge en Plan for Livet, samt ønsker at stræbe efter Maalet, er af stor Betydning, og særlig i denne Tid, vi nu lever i. Hvor mange unge Mennesker faar det ud af Livet, som de ønsker? Gaar man en Tur gennem Strøget en Aften, ser man Byens Ungdom gaa op og ned ad Gaden, og dem, der ikke findes paa Gaden, finder man ofte paa Is Bar og Restaurationer o. lign. Steder. Vi ved, at det ikke er der vor Ungdom lærer noget godt, derfor du, som er ung, du som er Medlem af Jesu Kristi Kirke, stræb efter at gavne dig selv og din Næste ved at være aktiv i Kirken.

Tænk paa, at din himmelske Fader ogsaa har et Arbejde til dig, husk, at dette Liv, der er dig givet, ikke blot er en Tilfældighed, men at vi alle skulde stræbe frem, stadig frem, og naar vi saa mødes til Stævne næste Aar, giver det os nye Impulser, nyt Mod til at fortsætte. Tror du ikke, det vilde være rart, naar vi engang naar vor Livsaften, da at kunne se tilbage paa et stræbsomt Liv. Det vilde sikkert glæde os, medens det modsatte vilde bedrøve os. Lad os, naar vi faar Lejlighed, arbejde for os selv og for Herrens Sag. Tænk

engang imellem paa dette lille Vers, der saa smukt minder os om Tiden:

Klokken slaar, Tiden gaar
Evigheden os forestaar
Lad os da bruge den kostbare Tid
Tjene vor Herre med al vor Flid.

M. Løvendahl, Esbjerg.

En Tak fra Aarhus.

Vi vil gerne her fra Aarhus bringe Hovedbestyrelsen vor bedste Tak for den Anledning, der blev givet os til at afholde Ungdomsstævne her i Byen.

Ligeledes takker vi alle Søskende og Venner, som har ofret Penge, Tid og Anstrengelser for at komme hertil og deltage i Kirkens Arbejde, og sidst men ikke mindst en hjertelig Tak til Søskende i Aarhus, som gjorde det muligt at arrangere et saa vellykket Ungdomsstævne.

Maa Gud velsigne Danmarks Ungdom. Vore bedste Hilsener til alle.

Aarhus Ungdomsforenings Bestyrelse,
Frede Thomsen.

Efterlysning.

Findes der ikke blandt Søskende, Ejermænd til Stævneprogrammerne, København 1935 og Aarhus 1936. Hovedbestyrelsen er i Bekneb for de nævnte Programmer og haaber at eventuelle Indehavere vil tilsende os et Eksemplar af hver. Paa Forhaand Tak.

Red.

Distriktskonferencerne Efteraaret 1940.

Efteraarskonferencerne i Den danske Mission vil i Aar blive afholdt, som følger:

Odense......... 29. og 30. September
Esbjerg......... 4., 6. og 7. Oktober
Aarhus......... 11., 13. og 14. Oktober
Aalborg........ 18, 20 og 21. Oktober
København...... 27. og 28. Oktober

Vi haaber, at Søskende i vid Udstrækning vil udføre alt, hvad der staar i deres Magt for at de gøre de forskellige Konferencer saa gode som mulige. Inviter Venner og Bekendte med, for at de kan faa Lejlighed til at høre Mormonismens Budskab.

KÆRLIGHED (fortsat fra Side 115)

Men saa lyder Evangeliet om den barmhjertige Samaritan. Der gik et Menneske fra Jeriko . . . intet andet fortælles der end dette, det var et Menneske, hvem Verden havde handlet ilde med, som trængte til vor Hjælp. Det er vor Næste.

Vi som Medlemmer af Guds Kirke burde aldrig være i Tvivl om hvem vor Næste er, men altid have noget af den barmhjertige Samaritans Sindelag i vort Hjerte, for paa den Maade at tilbageholde noget af den Gæld, vi staar i til vor himmelske Fader.

Svend Emmer.

Fra Missionsmarken.

Nyt Grensforstanderskab i København:

Mandag den 19 August 1940 blev Københavns Grensforstanderskab, der bestod af Ældsterne: Enoch L. Andersen, A. Kristian Rasmussen, Carlos E. Andersen og Svend A. Jensen afløst af deres Stillinger med Tak og Ære for det udmærkede Arbejde, de har udført, medens de har siddet i Grensforstanderskabet. I deres Sted blev følgende indsat: Christian P. J. Madsen, Grensforstander, Jens P. Hansen, 1. Raadgiver, Svend A. Jensen, 2. Raadgiver og Svend Jürgensen, Sekretær.

Daabshandlinger:

Søndag den 21. Juli 1940 blev følgende Daabshandlinger forrettet i København: **Gerda Astrid Andrea Kristiansen Hansen**, døbt af Chr. Rasmussen, Haandspaalæggelse af Carlos E. Andersen. **Villy Kaj Larsen**, døbt af Orson B. West, Haandspaalæggelse af Ældste Søren Christensen. **Gerda Zander Hansen Andersen**, døbt af Sigfred A. Andersen, Haandspaalæggelse af Orson B. West.

Søndag den 11. August 1940 blev følgende Daabshandlinger forrettet i Aarhus: **Bent Hall Mouritzen**, døbt af William Ørum Pedersen; Haandspaalæggelse af samme. **Erik Jensen Thomsen**, døbt af Frede Emil Thomsen, Haandspaalæggelse af Thorvald J. Jensen.

Ægteskab:

Søndag den 25. August 1940 blev Søster **Gerda Astrid Kristiansen Hansen**, København viet til Broder **Anders Christian Rasmussen** Vielsen blev foretaget af Missionspræsident Orson B. West. Søskende i Københavns Gren ønsker Broder og Søster Rasmussen hjertelig til Lykke og nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over dem.

Dødsfald:

Torsdag den 5. September 1940 blev to af Silkeborg Grens ældre

Søskende begravet, Søster **Kirstine Jørgensen Petersen**, der afgik ved Døden den 31. August 1940 og Søster **Maren Nielsen Kirkeby Outzen**, der døde den 1. September 1940.

Søster Kirstine Petersen blev født den 22. Februar 1868 i Almtoft og blev indlemmet i Kirken ved Daab den 31. Juli 1900. I alle disse Aar har Søster Petersen levet som en sand Sidste Dages Hellig. Ære være hendes Minde!

Søster Outzen blev født den 2 Maj 1857 i Fjeltring pr, Lemvig og blev døbt af Missionær Leland M. Olsen den 28 Febr. 1934 i den høje Alder af 76 Aar. Str. Outzen var en god og trofast Sidste Dages Hellig, afholdt af alle, der kendte hende.

Fødselsdage i København Gren:

København Gren har her den sjældne Anledning at kunne lykønske tre Søstre med deres 80aarige Fødselsdag: Søster Ellen N. Andersen Søster Jacobine Blom Wiborg og Søster Beate Nielsen.

Str. **Ellen N. Andersen** blev født den 10. Juli 1860 i Sverige og blev Medlem af Kirken den 8. Marts 1893, og har saaledes tilhørt Kirken i næsten et halvt Aarhundrede. I hele denne lange Aarrække har Str. Andersen været en ærlig og oprigtig Sidste Dages Hellig, der er kendt og elsket af alle Søskende her i København Gren.

Str. **Jacobine Blom Wiborg**, der er født den 17. August i Viborg, blev døbt den 24. Oktober 1936 af Ældste Boyd Karren. Str. Wiborg er en trofast og oprigtig Sidste Dages Hellig, der til Trods for sin høje Alder. nyder et godt Helbred og er i Stand til at passe sine Møder, som hun, finder stor Glæde ved.

Str. **Beate Nielsen** blev født den 25. September 1860 og blev indlemmet i Kirken ved Daab den 1. Oktober 1914. Str. Nielsen har gennem sit lange Liv maattet gennemgaa mange store Sorger; men disse har ikke svækket hendes Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed. Hun er en god og ærlig Sidste Dages Hellig, som flitttigt besøger sine Møder og prøver paa at gøre sin Del.

Maa Herren velsigne disse tre gamle Søstre og skænke dem en lys og lykkelig Livsaften.

Mandag den 16. September 1940 fejrede Str. **Selma Guttmann Harboe** sin 70aarige Fødselsdag. Str. Harboe blev Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den 10. Januar 1937. Til Trods for sin høje Alder er Str. Harboe meget aktiv indenfor Den kvindelige Hjælpeforening og er kendt af alle her i Grenen for sine smukke Sangsoloer. „Stjernen" ønsker Str. Harboe til Lykke med Fødselsdagen og beder Herren velsigne hende med en lys og fredfyldt Livsaften.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN, BLAAGAARDSG. 36 D